

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2017. július 2.

Kálmánháza, Mandabokor

Jubiláns konfirmandusok köszöntése Mandán

Igehirdetés címe: „Azért az egyért...”

„¹A vámszedők és a bűnösök mindnyájan igyekeztek Jézushoz, hogy hallgassák őt. ²A farizeusok és az írástudók pedig így zúgolódtak: „Ez bűnösöket fogad magához, és együtt eszik velük.” ³Ő erre ezt a példázatot mondta nekik: ⁴„Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? ⁵És ha megtalálta, felveszi a vállára örömeiben, ⁶hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat. ⁷Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.” Lk 15,1-10

Szeretett Gyülekezet!

Ennek az időszaknak egyházunk vasárnapi tematikája szerint azt az elnevezést adták, „*Isten hív minket*”, ennek a vasárnapnak pedig az a címe: „*Isten bűnösöket hív.*”. Isten

minden követ megmozgatott értünk, hogy megkeressen és megmentsen. Emlékszem, a tavalyi esztendőben a gyermekekkel kincskereső játékot játszottunk a napközis táborban, s az volt a feladatuk, hogy a gyülekezet területén eldugtunk piciny „kincseket”, melyeket meg kellett keresniük a gyermekeknek. Olyan lázasan keresték azokat a kincseket, minden piciny zugba belenéztek, minden fűszálat átfésültek. Úgy élvezték, olyan örömmel tették és minden követ megmozgattak, hogy minél több eldugott kincset találhassanak. Ezzel a képpel magam előtt látom, hogy Isten a világ zeg-zugaiba betekintve, lázasan, minden követ megmozgatva keresi és hívja magához az embereket. Mert Ő nem akarja, hogy egy is elveszen, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen. Neki az egy is sok, ha arról van szó, hogy elveszik. Ő nem számol járulékos veszteséggel, amivel kalkulálnak ma az emberek, cégek, vezetők. Számára minden élet drága, ezért Ő magához akar vonzani mindeneket. Ezért hív, ezért szól, ezért akar megszólítani bennünket is ezen a mai alkalmon, mert szeret! Milyen jó, hogy ennek a hívásnak

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

sokan engedtek ebben a gyülekezetben is és átadták egész életüket, Őreá bíztak mindent, rendezve lett a rendezetlen és egészen élő és eleven kapcsolatuk van Jézus Krisztussal. Ehhez az kellett, hogy engedjenek a hívásnak és meghallják az Ő Szavát. Ennek a példázatnak az előzményeiben is azt olvashatjuk, hogy „**1A vámszedők és a bűnösök mindnyájan igyekeztek Jézushoz, hogy hallgassák őt.**”. Milyen jó látni, hogy volt vágy a szívükbe, hogy Jézust hallgassák. Milyen nagy kincs, ha ez a vágy ott van az emberekben! Mennek hozzá, vágy és kíváncsiság tölti be a szívüket, hogy mit akar mondani, hogyan tud segíteni rajtuk. Mert csak az megy Jézushoz, aki szeretne segítséget kérni. Aki érzi elveszett állapotát. Ezért mondja Jézus: „**Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket.**” Mk 2,17. Aki Jézushoz megy, annak Ő kész segíteni. Aki bűneivel terheltlen megy Őhöz, annak tud mit kezdeni a bűneivel. Ezért mondja Jézus: „**Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagy-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

tok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Mt 11,28. Ő hív és lehet hozzá jönni, de nem kényszer. Ahogy orvoshoz is csak azok mennek – jobb esetben –, akik gyógyulni szeretnének, de vannak olyan betegek is, akiket lovakkal sem lehet odavonszolni az orvoshoz. Az ilyen betegen nem is lehet segíteni és nem fog meggyógyulni. Csak annak van esélye a gyógyulásra, aki segítséget kér. Így lehet menni Jézushoz is, lehet Őt alkalomról-alkalomra hallgatni és azt az ígéretet kaptuk Tőle: „**7Kérjete, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. 8Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyittatik.**” Mt 7,7-8. Ezzel a reménységgel mentek Hozzá vámszedők és bűnös emberek, hogy neki van hatalma összetört, bűnös életükön segíteni. Ez persze nem mindenkinek tetszett. Voltak olyanok, akik ezen felháborodtak, megbotránkoztak és inkább el akarták taszítani ezeket a szemükben megvetett embereket. Azonban Jézus ezekhez a megvetett, szegény bűnös emberekhez jött, mert csak azon tud segíteni, aki segítséget kér, és aki alázatos

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

szívvel közeledik Hozzá. Az önelégült, pökhendi, fennhéjázó, „ki vagyok én” emberekkel lehetetlenség mit kezdeni. Sajnos ilyenek voltak többségében ezek a farizeusok és írástudók. Nem is tudott az ő életükön segíteni Jézus, mert abban az önelégültségükben voltak, hogy jó helyen vannak.

Jézus minden megszólalásának, minden tettének az volt a mozgató rugója, hogy csak azt az egyet, mely te is lehetsz, azt az egyet megmentse.

Hadd meséljek el egy igaz történetet, mely egy egyetemi városban, Evianban történt. Az ottani egyetem hallgatója volt két testvér, Spencer Ede és Vilmos. Az egyetem legjobb úszója Ede volt. Egy hűvös őszi reggelen vészír futott végig a városban, hogy egy nagy hajó az öbölben süllyedőben van. Mindenki a tengerpartra rohant. Látták, hogyan küszködnek életükért az emberek, s hogyan merülnek alá a rémült sikoltással a tenger hullámaiba. Spencer Ede gyorsan ledobta fölösleges ruháját, kötelet erősített a testére, végét társaihoz dobta, és már is úszott a hajóroncs felé. Megragadott egy fuldoklót, és kivitte

a partra. Tízszor úszott így ki egymás után. De többre nem volt ereje. Alig volt képes lábra állni a parton, társai dörzsölték meggémberedett tagjait a tűznél.

De amikor a tenger felé fordult, és látta, hogy a távolban férfiak és asszonyok kétségbeesetten küzdenek a vízben, a barátai nem tudták visszatartani újabb vállalkozástól. Nem tudom nézni, hogy mások elvesznek – mondta. Beugrott a vízbe, harcolt a hullámokkal, megragadott egy süllyedő asszonyt, és a partra úszott vele. Ötször tette meg ismét ugyanezt. Tizenötöt mentett meg. Mikor társai utoljára felhúzták a partra, már lát-szott, hogy a halál rávetette kezét. Gondosan lefektették a tűz mellé. Egy idő múlva magához tért, felült, a szeme újra a tengert kereste, ahol azt látta, hogy a hullámok hátán egy férfi igyekszik egy asszonyt egy gerendára emelni. „*Fiúk, valaki a feleségét vagy az édesanyját szeretné megmenteni, de egyedül erre nem képes, segítenem kell.*” Most se tudták visszatartani. Újra a hullámokba vetette magát. Nem tudta végignézni, ho-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

gyan fulladnak meg. Fáradtan jutott el a gerendához, de mind a kettőt a partra vonszolta.

Szerető kezek vitték a szobájába és fektették ágyba. Testvére örködött mellette. Kábult álmából felriadt a beteg: „*Vili, tényleg megtettem minden tőlem telhetőt?*” – kérdezte. „*Ede, hiszen tizenhetet mentettél meg!*” „*Tudom, Vili, de félek, hogy még sem tettem meg mindent.*” Spencer Ede ismét álomba hullott. Láza egyre feljebb szökött. Képzeletében asszonyokat és férfiakat látott fuldokolni és alásüllyedni. Vili ott ült az ágyánál, fogta a kezét, hűsítette a homlokát és próbálta megnyugtatni: „*Ede, tizenhetet megmentettél egy nap.*” Elhalóan jött a szó a beteg utolsó magához térése pillanatában: „*Tudom, Vili, tudom. De csak még egyet tudnék megmenteni.*” Így harcolt valaki a rövid földi élet megmentésére.

Ez a történet is oly szépen kifejezi, hogyan küzdött az utolsó leheletéig egy ember, hogy még azt az egyet megmentse. Jézus Krisztus egészen az utolsó leheletéig, halálig harcolt a golgotai kereszten hasonlóképpen azért az egy emberért, aki-

nek, ha egészen a szívedig hatol, hogy mit tett érted, akkor meg kellene, hogy rendüljön a szíved. Hogy neki az az egyetlen egy is ugyan olyan fontos, mint az a kilencvenkilenc. Azért az egyért is kész volt minden követ megmozgatni, azért az egyért is kész volt egészen az utolsó leheletéig küzdeni a kereszten. Jézus Krisztuson nem múlt semmi!

Drága Gyülekezet!

Szeretett jubiláns konfirmandusok!

Kinek 5 éve, 10, 20, 30, 40, 50, 60, kinek 65 éve hangzott el az ajkáról a confirmációi vallástétel. Jézus azóta is hűségesen szeret. Emlékszik arra a fogadalomtételre, amit akkor 12-13 évesen tettél: *Hálát adok...; Hiszem...; Vallom...; Kérem...*

Én, n. n., hálát adok Istennek, az én Teremtőmnek, hogy engem a keresztség által gyermekévé fogadott. Hiszem, hogy Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm, aki nekem is bűnbocsánatot szerzett a kereszten. Vallom az evangélikus keresztyén egyház tiszta és igaz tanítását, és hozzá hűséggel ragasz-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

*kodom. **Kérem** a Szentlélek világosságát és erejét, hogy a bűn ellen harcoljak, a szeretetben növekedjek, és a hitben megálljak mindhalálig. *Ámen.**

Azóta talán eltelt sok idő, de ott van-e ez a bizonyosság a szívünkön, vagy már elkoptak minden egyes szavai?!

De jó lenne, ha éreznénk egyrészt Jézus tettének, szeretetének és halálának súlyát, de éreznénk saját szavainknak – amit Jézusnak mondtunk – a súlyát. Mert neki az az egy is olyan drága, hogy azért az egyért is kész volt az utolsó lehetőségig harcolni, meghalni. Ezért keresi ma is azt az egyet, téged!

Ámen!